

REVENGE
VAN
JEAN PLEYN
DE COURAGES
SCHILTKNAEP,

*Over de onnosele Buckens, in 't Nimmerdorse
Kreupel-bosch, door den Ridder van de
Key, soo gantsch jammerlijk
gemarteliseert.*

1676.

Gedruckt voor MEY en STER,
De grootste KEY en NER,
En 't gat van al de Drieters;
Daer ider een op klopt;
Wort imant oyt gefopt,
't Is 't hoofd der Leugen-gieters.

Afgekeurde BUCKENS,
Gekomen uyt de schuer van
AMORE - FORTIS,

Als

Monstreuse buckens; die of te kort of te lang zijn.

*Siet na't Boeckje van de droge buckens, gemaect
door Joncker Meister Hans, op 't Fol.
en Reg. als volgt,*

Fol. 4. Reg. 25.	fol. 19. reg. 10. 27.
fol. 5. reg. 17. 23.	fol. 20. reg. 8. 16. 24.
fol. 10. reg. 12, 19.	fol. 21. reg. 3. 5. 12.
fol. 13. reg. 11. en 12.	fol. 22. reg. 26.
fol. 14. reg. 22.	fol. 27. reg. 14.
fol. 15. reg. 20.	fol. 30. reg. 5. 14.

Barbarisz Buckens, *die een noyt gehoorde tael spreken.*

Fol. 1. Reg. 3.	fol. 11. reg. 12. 28. 31.	fol. 19. reg. 4. 5. 28.
fol. 2. reg. 6. 9.	fol. 13. reg. 6.	fol. 20. reg. 24.
fol. 4. reg. 17. 19.	fol. 14. reg. 2. 12. 18.	fol. 21. reg. 7.
26.	20.	fol. 22. reg. 5.
fol. 6. reg. 2	fol. 15. reg. 28.	fol. 23. reg. 14 .
fol. 8. reg. 6.	fol. 16. reg. 3.	fol. 24. reg. 5.
fol. 10. reg. 19.	fol. 17. reg. 21.	fol. 28. reg. 11.

Verbasterde Buckens, *die vry ongerijmt singen.*

Fol. 5. Reg. 13. en 14.	fol. 15. reg. 10. en 11.
fol. 6. reg. 10. en 11. 18. en 19.	fol. 17. reg. 21.
fol. 8. reg. 5.en 6.	fol. 19. reg. 5. en 6.
fol. 10. reg. 19. en 20.	fol. 23. reg. 14. en 15.
fol. 11. reg. 11. en 12.	fol. 24. reg. 8 en 9.
fol. 12. reg. 3. en 4. 9. en 10. 13. en 14.	fol. 26. reg. 2. en 3. 4. en 5. 12.
fol. 14. reg. 11. en 12. 19. en 20.	en 13. 18. en 19. 25. en 26.

Minima non curat Prætor.

(3)

REVENGE

Door de Schild-knaep van

JEAN PLEYN

DE COURAGE;

Over de onnosele Buckens van

RIDDER KEY.

ALS ick voor desen eens sou singen
Van meer als ongemene dingen;
't Zy dat het was een Minne-deun
Op onse *Pimpelpaerse Teun*,
Op *Merry Schrybeens*, 't *lebbig Aegje*,
Santé van Gorcum, *styve Kraegje*,
Griet Duyvels, *Joosje Teuterquaet*,
En duysent van gelijcke staet;
't Sy dat het waren Helden-daden
Van *Palmeryn* of van *Granaden*,
Van *Amadis*, van *Runladeur*,
Van *Floris* en van *Blanchefleur*,
En hondert duysent diergelijcken,
Daer desen noch niet eens by rijcken;
't Sy oock van Geesten vol verstant,
Van *Uylespiegel* van *le Geant*,

A2

(4)

Van *Rijntje, Pirebout*, en and'ren,
Met milioenen by malkand'ren,
Bad ick mijn Sanggodin eerst aen,
Om haren sanger by te staen.
Wat was ick oock een slecht Poetje?
Ick sag Parnassus door een reetje,
En loerde lang door dese scheur,
Eer dat ick von de rechte deur.
*Iean Pley*n courage Don der Donnen
Ree daeg'lijx na de henxste-bronnen;
En wijl ick maer sijn schildt-knecht was,
Gaf hy sijn Schilt en sijn Rondas,
Sijn Helm, sijn Speer, en bey sijn Sporen
Aen mijn, ick hing het weer aen d'oren
Van mijn grijs muys-vael schimmel-paert,
Geboren met een osse-staert,
Dan teeg ick wederom aen't loeren:
Ick kon het oogh so ver niet voeren,
Als wel mijn Heerschap klom den top
Van die vergode heuvels op.
Ick sag op weg *verscheyde natie*
Hem groeten met een grote gratie,
Maer was het een *gesifte quant*
Hy tasten nouwlijx aen den rant.
Ick sag'er ook van *Covels-bende*,
Die hem voor 't hoeft de neers toe wende,

(5)

En quam'er dan noch *gecker soort*,
Die bracht wel eens een *Leeuwjtje* voort.
'K sag oock veel wegen en vertrecken;
Maer kon't gesicht soo ver niet reken;
Oock stont in 't midden van de weg
Een dichtgeschore door'ne heg.
Het volck aen dees zy van den doren
Kon ick wel sien, maes noulijx horen,
Veel min verstaen: maer uyt den twist
So scheen het *Epigrammatist*.
Wat lager hoorden ick rondélen
Met Harders, minnedeunen quelen,
Sonnetten oock ter nouwer noot,
Dit scheenen lieden levend doot.
En aen de voet van Helicone,
Daer sag ick midden in de bonen
By milioenen gecken staen,
En Joncker Keyman boven aen.
'K besloot mijn heerschop eens te vergen,
Of ick op die gesplitste bergen
Hem eens mocht volgen; 't was fiat.
Mijn dacht, ick sat al achter 't nat,
't Geen *Pegasus* eens met sijn poten
Uyt Parnas toppen had gestoten:
Maer noulijx was ick in de deur,
Of 't heerschop was mijn so ver veur,

A3

(6)

Dat 'er geen kans was t'onderhalen.
Hier liep ick doen alleenigh dwalen!
Wat sou ick doen? ick sag op zy
Een groten hoop, daer liep ick by:
Doen sag ick my by al de gecken;
Ick trachte weder te vertrecken,
En maeckten al weer gang: maer neen;
Sy hadden 't rechte Hypocreen;
Daer moest ick eerst met haer af boesen
Een triple trjts van volle kroesen,
'k Sag ondertussen dat de plas,
Daer 't uyt quam, vry wat onklaer was:
Maer 'k kon my langer niet verschonen,
So geurig roocken my de bonen,
Soo smaeckten my dat troebel nat,
Doen ick 'er eens de proef af hadt.
Nu lagh ick eens met al de *Goden!*
'k Heb die *Cadets* niet eens van noden,
Noch 't lollen van de *Zanggodin*,
Maer stel mijn snaren na mijn sin.
't Scheelt mijn nu niet, al song ik dingen,
Die al 't verstant te boven gingen;
Hoe hoog dat *Icarus* wel vloogh,
Eer dat hy bruyden van om hoogh,
Hoe diep dat *Tantalus* in 't nat sat,
Hoe lang *de Wijsheyt* in het vat sat,

(7)

Hoe fijn dat *Hercules* wel spon,
En hoe veel dat hy daegs wel won,
Wat *Jan de Wasser* voor een knaep was,
Hoe steeds *Duc d'Alba* in sijn slaep was,
Wat eyeren dat *Leda* ley,
En of s'ooch broeden in de Mey,
Wat *Knipperdol* en *Jan van Leyen*
Voor knapen waren met haer beyen,
Wat *Pierlala* sprack tot sijn vrou,
Als hy de leer op klimmen sou,
Wat tal van kusjes aen malkander
Calist wel kreeg van haer *Lysander*,
Als hy op sijn verliefste was,
De kleur van *Fortunatus* tas,
En hoe de Luys noyt sonder schilt is,
Hoe jaerlijx *Sinte Claes* soo milt is,
En steeds de meulen van *Jutphaes*
Maeckt gecke wijs en wyse dwaes.
Van sulcke treffelijcke saecken
Weet ick een rymery te maecken,
Ruym soo hoogdravend, als men leest,
Dat oyt *Ros-beyer* is geweest,
Of 't moedig paert van *Alexander*.
Sou oock mijn geest dan niet soo schrander
En vlug sijn, sonder *Zanggeres*
Een aerdig vaersje vijf of ses

A4

Op imants Apery te singen?
 Dat sijn van mijn geringste dingen!
 Al was het dat ick daet'lijck song,
 Hoe *Meester Hans* sijn buckens hong:
 Hoe hy tot *Nimmerdor* die roockte,
 En brade, ja oock selver koockte
 Op sek're trant en sek're toon:
 Tu sequens; want se sijn soo schoon,
 Dat niemant het sal kunnen seggen,
 So 't *Kabbe* niet weet uyt te leggen.
 Dat sijnder twee, die een voor een
 Massief gekloncken sijn uyt steen,
 Of die ten minsten niet haer beyen
 Veel pondereuser sijn van keyen
 Als d'hele *Amersfoortsen* hey,
 Al laghse schoon met key aen key.
 Ick sla wel Ridderlijcke slagen:
 Maer bey die *Ridders* uyt te dagen
 Dar was een puere hovaerdy,
 Daer 'k oock niet toe geroepen sy.
 Wou sich mijn heerschop *Ian Courage*
 Noch eensjes vrijven aen 't *Carwage*,
 Hy sloegse bey met eene slagh,
 En hondert paer op eenen dagh.
 Maer neen: sy hoeven niet te dencken,
 Dat oyt *Ros* nae haer sal swencken:

Maer hy beval dat werck aen mijn,
 Die maer sijn *schild-knaep* plag te sijn,
 „En sprack, gaet trouste mijner knechten
 „Den *Ridder Key* aenstonts bevechten,
 „Hy is te kennen aen 't gebit
 „Van 't kreupel paert, daer hy op sit,
 „Hy is seer selden sonder *knapen*
 „*Met schilden*, en hy voert een Wapen,
 „Verçiert met 't kopstuck van een swijn,
 „En 't galge-rat van *Augustijn*.
 „Twee Grijphioens, die 't Wapen houwen,
 „Sullen u duyde'lijck doen aenschouwen
 „Den aerd, daer hy mee swanger gaet,
 „Dit wapen hem van acht'ren staet,
 „Met een devijs gesmeet tot Romanen:
 „'K sal swygen, waer hy 't heeft bekomen.
 „Twaelf buckens voerd hy in een schild,
 „Daer maenden tijt aen is verspild.
 „De knickers, die sijn merck bekronen,
 „Puer een gebelde sotskap tonen,
 „Met vijf ses veeren van een haen,
 „Die als een vlagh op 't kackhuys staen.
 „Veel beter souwen deae veren
 „Op sijn Casket of muts pareren:
 „Maer ider *Ridder* volgt sijn sin,
 „En vint 'er sijn Character in.

„Sijn Lijf-rock met *Oraenje* Meyen,
 „Plaght onlangs noch alle seyen
 „Met *Lelyen* doorstrickt te zijn,
 „En geeft de Ster al vry wat schijn
 „Of hy wel mocht afkomstich weesen
 „Van d’ouwe *Ridders der Maltheesen*,
 „Maer alle *Ridders*, die met mijn
 „In dat cas wat naukeurig zijn,
 „Sien hoe hy met sijn meerder punten
 „Tracht boven d’ander uyt te munten,
 „En soeckt slegts voor ’t verbastert hart
 „Een krul meer als een Verckens start;
 „Dien *Ridder* sult gy gaen bespringen,
 „En fijnder als een Muys doen singen,
 „Die door de klauwe van een kat
 „Niet al te sacht word aen gevat.
 „Keert hy verwinnaer, uyt sijn leden
 „Kunt gy een helen rijckdom smeden,
 „Gy sult hem op een stront-ker la’en,
 „En regel recht na *Holland* gaen.
 „Saegt gy mijn immer *Sticht* doorlopen
 „Om mijn essentie te verkopen,
 „U staet op ’t eygenste fatsoen
 „Oock so met *Key-kops* romp te doen.
 Hier sweegh den *Helt*, wiens stale woorden,
 Mijn meer en meer ten stryt bekoorden.

Kom nu, gy *Buckens Ridder*, kom!
 Verselt vry met een helen drom
 Van *Kabbens*; 'k salje wel haest leren,
 Wat dat een herck' is, en de veren
 Doen stuyven van u *Uyle-kop*,
 Al staen s'er met dosijnen op.
 'k Acht al u schelden en u honen
 Niet meerder als een blaes met bonen;
 Die voor een *Ridder* komt te baen,
 Moet kenbaer wesen door sijn da'en.
 Wy sluyten onsen Helm met eeren,
 Ten sy wy *Dames* caresseeren.
 Wat hoeven wy een and're naem,
 Als de basuynen van de *faem*?
 Wilt gy mee neffens *Ridders* rennen,
 Gy hoort uyt haer devys te kennen,
 Wie datse zijn, en uyt het pit,
 Dat in haer Helden-armen sit.
 Ick ben een van *Courages* knechten,
 En durf sijn saecken wel beslechten.
 Ick vroegh u naem niet, doen hy zey,
 Dat gy waert *Ridder van de Key*.
 't Was my genoeg, dat mijn wapen,
 U lijf-rock, u geschilde knapen
 Maer netjes wierden afgebeelt,
 En soo 't *sijn Keyhey*t niet verveelt,

Sal ick wel seggen, wat figuren
 Mijn *Heer Courage* liet borduren
 Met een lardeer-priem op 't rondas,
 De ring-kraeg, en de kortelas,
 En kreegh noch geld toe van u vrienden,
 Om dat se graeg mijn heerschop dienden,
 Een *Phœnix* veer 't helmet omswiert,
 En is, het geen sijn schild versiert,
 't Rechte *Lapis Philosophorum*.
 En ick voer, As'ne *Asinorum*,
 Indien dat gy het weeten wild,
 Het *semper mob'le* in mijn schild.
 Maer waerom hier mijn tijt versleten?
 Gy soeckt maer *Quintnars* naem te weten,
 En hebt hem selver soo genoemd:
 Hoe dus u eygen werck verdoemt?
 Of saegt gy graeg mijn *Heer Courage*
 Als lepel-kost voor een potage
 Van sijn *benijders* ingeswelgt,
 En door verradery verdelgt?
 Saegt gy hem graeg voor carbonade
 Op *Sinte Laurens* rooster braden?
 En dat gy den *verklicker* waert?
 Dat's geen Ridderlijcken aert!
 Gy hoeft sijn swaert niet meer te schromen,
 Was hy van sints u by te komen,

Hy stuerde mijn niet in sijn plaets,
 Tot het noteren van de kaets.
 Heeft hy u fouten wat verbetert,
 De broeck eens hoflijck opgevetert,
 De bellen van je kap verschickt,
 En vry sjentieltjes opgeflickt,
 Ten sal u niet weer over komen;
 Nu sult gy van een *Duvel* dromen,
 (Wijl gy een heuse les versmaet.)
 Die u met boere slagen slaet,
 En u in 't bloed sal doen versticken:
 Gy kond ons graeg: maer sult verschricken,
 Als ick 't visier van mijn helmet
 Eens tot de blicken open set.
 Verlangt dan niet, om hem t'aenschouwen,
 Die u strax sal aen spaenderen houwen,
 En wijzen hoe, daer list braveert,
 Een *Knecht* een *Meester* overheert.
 Komt nu vry met de fijnste siften,
 Om 't quaed en 't goet van een te schiften.
 De *corn* die blijft nu in de Wan,
 En 't *fijnste caf* dat vliegter van
 Maer *school-knaep*, waer sal jy toch blijven?
 Al kunje noch soo leersaem schrijven,
 Gy meugt in Hemcl noch in hel,
 En sijt al dubbelt over wel,

Soo gy het Vagevyer meugt houwen;
 Want seker 't *Wambas sonder mouwen*
 Is (hoe men 't went of hoe men 't keert)
 Al vry wat sober gestoffeert.
 Mijn *Heerschop* salder door sijn *knechten*
 U wel een mou of twee in hechten,
 En lappen 't wat aen alle kant,
 Want dat is boven u verstant.
 Uyt sulck een *Wambas sonder mouwen*
 Moght gy sijn Hoogheys naem wel houwen;
 Hy is 'er weynich me vermaect,
 Of hem een *Quibus* prijst of laeckt.
 Uyt sulck een *Wambas sonder mouwen*
 Mogt gy het heylich woort wel houwen;
 't Is heel niet meesterlijck geleert,
 Dat men sijn dreck daer me stoffeert.
 Uyt sulck een *Wambas sonder mouwen*
 Hoeft gy u *Nickers* niet te houwen.
 Nu weer geleert, ey, gae maer voort;
 Je komt'er soo wel, daerje hoort.
 De *Duyvel* is aen 't passie preecken.
 Is dit de *Paep* waer sijn de leecken?
 Al knort het *Swijn* in d'ope lucht,
 't Schept in sijn knorren noch genucht.
 Wy leven, als gy wel soud wenschen,
 Na geen insettinge der menschen,

Noch vuyle *Babylonse Hoer*:
 Maer gy, als een *Ontaerde Loer*,
 Die met *Paus Jut* soo vaeck boeleerde,
 Als 't *Fransch gespuys* ons overheerde,
 Haeckt na een *Barth'lomei* feest,
 Noch vreder als 't oyt is geweest.
O schyn-bedrog, en schuym der fielen!
 Die verdiensten in 't ontzielen
 Van soo verdoemde *Ketters* stelt,
 Wat legt gy van de Schrift en lelt?
 Quansuys als of gy door medogen
 Waert met den *Calvenist* bewogen,
 Daer g'ondertussen na haer bloet
 Snackt, als een vis na 't water doet.
 Sijn dit de meesterlijcke leren,
 Om 't onheyl van haer hals te keren?
 Is dit de sucht die in u blaect,
 Dat gy met *Haman* galgen maeckt?
 Sijn dit u stichtelijcke daden,
 Als gy, met veullis overladen,
 Soo Goddelijcke woorden plengt,
 En in u *Stront-pot* samen mengt?
 Schrijft strontich, wilje strontich schryven,
 Maer laet de schrift daer buyten blyven;
 En schrijfje weer van meer als kaf,
 Soo laet'er oock u stronten af.

Gy had by sulcke schone boecken
 Octroy behooren te versoecken,
 Of raecken anders altemael
 In korten tijt na *Portegael*.
 't Is noch tijt interdict gekregen,
 Dat sonder blijk van uwen 't wegen
 Sich niemant en verstout, sijn wil
 Daer me te plegen op den bril,
 Want men kan duydelijck sien en mercken;
 Dat 't *hooft der Drieters* in u wercken
 Sich niet en heeft gemengt, so kant
 Dansen de buckens op u trant.
 Maer waerom haer soo laf gesouten?
 En wacrom haer soo dor als houten?
 Waerom haer na geen maet of leest?
 Hadden de buckens goet geweest,
 'K had wel een slaetje laten sticken:
 Nu meugje Uylen ey'ren bicken;
 De Paessen is toch al in 't land,
 En j'hebt de *Coster* op je hand.
 Dat is van 't vreten: nu van 't strijen;
 De kamp moet eyndelijck eens gedyen,
Twee Ridders in een hanemat,
 Wat dangereuser strijd is dat!
 Waer vond men noch twee sulcke helden?
 Sa! vel je Speer, het sal je gelden,

En sijt so datelijck al *kort moes*,
 En met je prullen voor den droes.
 Maer hoe, met wie sou ick hier vechten
 Om *Jean Courages* saeck te slechten?
 Ick dacht, wy waren even geck,
 En alle bey vol stront en dreck:
 Nu vind ick mijn, helaes! bedrogen;
 'K sie een *beseten* voor mijn ogen;
 't Sijn felle *nickers*, 't geen den *bloet*
 De Key so euvel leut'ren doet.
 Keer, Jongens! keer! een Os aen 't hollen!
 Wat drommel doet het *beest* so dollen?
 Keer, Jongens! keer! of sie eerlang
 Al *d'Ackefoejen* aen de gang.
 Heeft imant hem oock wepsen, dasen,
 Of Peper in de neus geblasen?
 Voor mijn, ick stae'er af verset,
 En kan niet dencken wat hem let.
 Wie sou hier geen compassie krijgen?
 En kreeg hy 't niet, wie sou niet swygen,
 Dat hy geen deernis met hem had,
 En niet een *Ave* voor hem bad?
 Voor mijn, het dwingt mijn tot medogen;
 Ja 't nat dat vloog mijn wel uyt d'ogen,
 Indien ick tot sijn droge kost
 Niet al mijn tranen had gelost.

(18)

In plaets dan met den *bloet* te stryen,
Wil voor hem aen 't bidden tyen,
'k Hoop, dat de *Rosenhoetjes* liên
Niet sullen op sijn Buckens sien.

(19)

E E N

ROSEN-HOETJE

Voor den

Buyten-spoorigen Ridder.

HEeft *Keyheer* oyt een Key gestolen,
En onder 't beekeneel verscholen,
Het was ten kosten van sijn brijn;
Och bid toch voor hem, *Sint Crispijn!*

Men seyde, dat al sijn *Versen* hincken,
En al sijn *Buckens* lelijck sincken:
Het stincken is gebreck van Sout,
En 't hincken is de *Ver* sijn fout;
Och! *Sint Melpomene*, betreurt
Sijn ongeval! 't is meer gebeurt.

Is hy met *Roeland* buyten westen,
In *Ridders* weeck hy noyt de besten,
Schijt *Orson*, ja schijt *Valentijn*;
Och, bid toch voor hem, *Sint Ulpijn!*

B2

Avans, Cavallery! val aen!
 Riep *Heyntje*, en sat op een Vercken:
 Wat segje nu van *Key-heers* wercken,
 Die vonck gaf op een Labberdaen?
 Och, *St. Quichot*, voegt u der by!
 So sijn 't *drie Ridders* op een ry.

Schoon hy een *Drieter* schijnt van stem,
 En hem een *jongen* suffletteerde,
 't En was niet waerd, hy hem verweerde;
 Bid *Sint Architochus*, voor hem!

Heeft hy oyt *Versen* willen maken,
 En quam het maer op *Kalven* uyt,
 Geen *Delvenaer*, die hen kan laken;
 De wijn heeft het alleen verbruyt.
 Och bid toch voor hem *Sint Calvijn*!
 Hy sal 't niet meer doen by de wijn.

Sprack oyt een *Esel* tot sijn Heer,
 Hier rijmt'er een , dat is vry meer;
St. Bileam, neemt in genade
 Hem tot u *Rypaert van parade*!

Het is een algemeen geknor,
 De *Buckens* sijn so dor als houten,

(21)

Daer *Schuerheer* haer tot *Nimmerdor*
Ruym veertien dagen heeft gesouten:
Doch het was juyst in 't *kreupelbosch*,
Sint Bagas, helpt de *Cramer* los!

Hebben sijn Versen weynig klem,
Se sijn in eene maend geschreven,
Geschaeft, gedrukt, en uytgegeven;
Och! och *Sint Lammert*, bid voor hem!

Wijs is hy, die sijn selven kent:
Maer kon dit *slecht hooft* so hoog rennen,
Het sou een *Geck* te meerder kennen,
Want 't is een *Monster van een Vent*;
En so monstreus is heel sijn opus;
Och, bid toch voor hem, *Sint Aesopus*!

Een venster-pruyck hem hoflijck staet:
Van neus, van oren, en van snater
Gelijckt hy anders wel een *Sater*;
Jan Knol, bid voor je *Cameraet*!

Nadien dat *Uylen* broeyen *Uylen*,
Hout yder seecker en gewis,
Dat hy *St. Pallas Vogel* is,
Wiens Vaerfen als een *klap-oor* huylen:

B3

Doch is dit boven sijn waerdy,
Dat hy dan slegs u Stront-vlieg zy!

Sijn trony is so vol figuren,
Gelijck sijn gat vol vremde kuren;
Set *Sint Priaep*, vry onbeschroomt,
Hem voor een *Molick* in 't geboomt!

Geen keers of bril, die hem kan baten;
Wijl d'Uylen 't helder licht toch haten,
Van *Jan Courages* heylsaem kruyt,
Soeckt hy alleen het vullis uyt.
Waer mach hy hem toch aen vergapen?
Sint Bubo, bid voor sulcke knapen.

Piep-jong heeft wel sijn best gedaen,
Om hem de schoft wat in te slaen,
Maer kon sijn *bult-rug* niet versetten;
Och, bid voor hem by *Sint Laurette*!

Men kan wel haest een knuppel vinden,
Om daer een *Rekel* me te slaen,
Maer 't *arme beest* heeft niet misdaen:
De *Duvel* is alleen te binden,
Die hem door al de leden bruyt;
Sint Rut, och drijft 'er hem toch uyt!

(23)

Hoe ras verstuyven al sijn veren,
Als de *Studenten* hem clisteren
En pissen in de lege sack,
Och, hout hem uyt den *Almenack!*

Den *Backer* kackten in den troch,
En wist niet, wat'er uyt sou suren:
Maer yder kackt in *Keyheers* kuren,
En noch en heeft hy niet genoch.
Wat wil van sulck een desem komen?
Sint Joseph helpt hem uyt sijn dromen!

Wie kan sijn ongeluck voorweten?
Hy heeft de rechte broeck vergeten,
En daerom is *Sinjoor* niet t'huys;
Vergeeft sijn schuld in 't *Coffy-huys!*

Wijl hy verscheyde Jongen heeft,
Wilmen het *Oudje* gaen verdrincken,
Om dat hy aen geen galg sou stincken;
Want hy stinckt al terwijl hy leeft;
Sint Accom, stort sijn huysgesin
Toch andere gedachten in!

Men weegt hem in een Ticktack-bort,
En hangt hem aen een beenen unster,

B4

Noch schiet hy op een *Aes* te kort;
Och, bid toch voor hem in *Oud-Munster!*

Men roept, sta rond! den *Hond* is dol!
Hy salder vier gelijk verscheuren!
Dat sag men noyt van *keffers* beuren:
't Is veel geschreu en weynich wol,
Sey *Heyntje Pick*, en schoor een *Vercken*;
Och, bid voor hem in alle kercken!

Most hy sijn pelsjen eens verpanden,
Fortuyn die bragt hem tot die schande,
En sloop in 't dobb'len van sijn zy;
Och! och! *Sint Marten*, staet hem by!

So eene *Geck* meer kan negeren,
Als tien verstandigen broberen,
'k Wed *Schuerheer* dan alleen negeert
Meer als de hele Stad probeert;
Geen groter *Geck* in 't hele Land;
Sint Olm, bid voor hem om verstand!

Verklad hy pen, en inct, en bla'ren,
Hy komt weer in sijn kindse jaren:
Den *Bloed* en sal het niet meer doen;
Och, *Sint Niklaes*, denckt om sijn schoen!

(25)

Hy drijgt, maer die van drygen sterven,
Worden met veesten overluyt.
Hoe dicht is hy wel afgebruyt;
Noch quam hy 't leven niet te derven;
Wie of dan op sijn drygen past?
Sint Felten, hout de *kerrel* vast!

Heeft hy sijn boxen eens bedreten,
Der sou'er meer van drieren weten;
Hy was te lydig in de klem;
Och *Sinte Iulphus* bid voor hem!

Ha 't sa! hoe bulckt dat groot verstand:
Hoe ylder vat, hoe 't meer sal rasen:
Maer waerom niet? want hart geblasen,
Is betee, als de mont gebrand.
Hy vecht hier met een *Labberdaen*;
Sint Ioris, helpt sijn stout bestaen!

Heeft hy een *broeder-moort* bedreven,
Sijn Hen die gaf die *Broeders* 't leven;
Och *Zeysche Koster*, voor dit werck
Ontsteeckt al 't waslicht in je kerck!

Hy weet sijn gal, waer dat men leest,
Niet als op achterklap te braecken,

B5

En toont, hoe dat hy van een veest
 Wel graeg een donderslag sou maken;
 Och *Sint Jupijn*, ontbreeckt *Vulcaen*
 Een *blaesbalg*, so neemt hem toch aen!

Set hy in 't schrijven fock en lul by,
 Noch is 't, hoe langsaem komt de *Sul* by;
 Hy doet met *schytebed* sijn best;
Sint Talmet, set hem toch niet lest!

Heeft hy de *Quintnar* self gedoopt,
 En klaegt sijn naem noch niet te weten,
 De *Suckel* heeft het licht vergeten,
 Die meest al met de *Lijmstang* loopt;
 Of heeft hy in u ampt gemist,
 Vergeeft het hem, *Sint Ian Babtist*!

Heeft hy oyt reysen aengenomen,
 En sey sijn VROUTJE geen goe-nacht,
 Licht heeft hy'er niet op gedacht;
Sint Frits, wil hem te voorspraek komen!

Dat 't yser heet gesmeed moet sijn,
 Dat weet hy al, 'k sweer by mijn zolen!
 Hy wiert Stads Smid voor *Augustijn*,
 So hy maer yser had en kolen.

Hy seyde, het schort hem daer niet aen;
Och spreeckt dan voor hem *St. Vulcaen*.

Quam hy de rechte pot in 't pissen
Te *Londen* door den dranck te missen,
De *Secq* was stercker als de *Wijn*;
Sint Lort, ach wilt sijn voorspraeck sijn!

Is sijn conscientie afgebrand?
O neen; hoe sou dat kunnen wesen?
Wijl hy'er noyt geen had voor desen,
En so is 't oock met sijn verstand.
Hy is Godloos, maer weet het niet;
Sint Anne, och so nauw niet siet!

Heeft hy de melck niet ruym gemeten,
Hy maeckten 't weer met water goet:
't Is oock sijn fair niet, moet je weten;
Och *Sinte Phaes*, bid voor den bloet!

Hy set een galg heel achter aen:
Wacht! wacht! se sullen hem wel loeren,
En sien, of hy een galg mag voeren.
Neen, daerom is het niet gedaen:
't Is om sijn eygen tong te snoeren;
Sint Haman, laet de galg dan staen!

De *Leyerdorpers* willen plijn
 Een eeuw'ge naam: sou onse *Quibus*
 Wel me een *Leyerdorper* sijn,
 Soo bid toch voor hem, och *Sint Wibus!*

Gelijck een dove van de sang,
 Een blinde vonnist van de kleuren,
 Soo oordeelt *Key-knaep* van de geuren,
 Gespeelt op *Jan Courages* tang;
Sint Dave, och hy vat het mis;
 Leert hem toch, wat een *Quintstreeck* is!

Hy sit, hoe dat hy word geschoren,
 Of hy ter *Lijmstang* was geboren;
 Och *Sinte Pallas*, neemt voortaan
 Hem voor u *Sondags Uiltjen* aen!

De *Coster* geesselde de beelden,
 En sey, 't geschiede uyt ontsag:
 Maer wat of *Schuerheer* geess'len mag?
 Hy geesselt van die hem verveelde
 De wint, de veesten, en de stront;
Sint Psylli, bid toch voor den *hondt!*

Smelt hy de kerssen om de pitten,
 En heeft de *gast* sijn ners gebrant,

Selfs moet hy op de blayers sitten;
St. Midas, bid toch voor de *Quant*!

Waer uyt de Bye haelt vol genuchte
 Sijn honig, suygt de Pad venijn:
 Maer daer wel dusent byetjes sijn
 Tot *Ian Courages*, leck're vruchten,
 Is 't *Key-beest* maer de *pad* alleen;
 Och *dusent*, bid voor desen *een*!

BId *Sancten*, *Sanctinnen*, *Bagijnen*,
 En *Quesels* met hele dosijnen;
 Bid voor hem al wat bidden kan,
 En doet den Duyel in den ban,
 Die hem soo deerlijck heeft beseten;
 De honden sullen hem noch vreten,
 Raeckt hy niet uyt dees raserny.
 Ah, ah, *Sint Ursel*, stae toch by
 Met al u ellif dusend maegden,
 Die nimmer van temtatie klaegden,
 Wy raeckten door verdiensten vlot,
 Gaeft gy ons maer u overschot.
 't En baet niet, of wy tienmael lopen,
 Om 't Heylich Olysel te kopen;
 Hy is niet sieck: hy holt en dolt,
 Het schort hem daer men d'Osjes kolt.

Sta by dan, *Coning van Westphalen,*
Abten, Prelaten, Cardinalen,
 Sta by, het suyverst dat men vint,
 Al was het driemael over *Sint.*

BEKENT-MAKINGE.

IS'er een galg om veer geraeckt,
 Die wel weer dienden op gemaect,
Meester Hans Key, komt presenteeren
 Aen alderhande slag van Heeren
 Syn ongeboren dienst: indien
 Imant 't moedel der af wil sien,
 Het is voor yder een ten besten;
 Men sal het vinden 't alderleste
 Van al syn moyigheden staen,
 En om noch seeckerder te gaen,
 Staet'er syn eygen wapen boven:
 Dit siende, magmen wel geloven
 Te sien het authentycq model.
 Maer lichtelyck vraegt imant wel,
 Waerom het wapen niet beneden?
 Die plaets die sal hy selfs bekleden.

Medio tutissimus ibis.